

הב-הב

"ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו" (שמות י"א, י"ז)

דמות חרדית. כלב. ככה כותבים קונפליקט בשלוש מילים.

כתבי אפיזודה שמתארת מפגש בין דמות חרדית ובין כלב. הוא יכול להיות רוטוויילר, היא יכולה להיות פודלית. את בוחרת את סוג הכלב, את בוחרת כיצד הגיבורה תגיב. או הגיבור, כמובן.

בבקשה, כתבי קטע שכולו 'הב-הב' או 'האו!'

אם את מעוניינת בדוגמה - היא מחכה לך בדף הבא :

דוגמה:

הוא היה שחור לחלוטין, הכלב. כמו לילה בלי כוכבים. הם עמדו בפתח חצר ירוקה, שביל אבנים ורודות. התכוונו לצעוד לכיוון הדלת, להיכנס. כשכלב הסתער עליהם פתאום, נבח בכעס.

נרתע. סימן לציבי לשנות נתיב, ללכת על הדשא. הכלב עקב אחריהם, נבח. רצו על הדשא. לא הפסיקו לרוץ עד שהגיעו לדלת, הצמידו אצבע לפעמון.

אף פעם לא סיפר לציבי שהוא לא אמיץ גדול. או קטן. אפילו אמיץ פצפון לא היה. תיאר לעצמו שהוא כבר יודעת, זכר עכבר שביקר ביחידה. ציבי ציפתה שייקח מגב, יכה בו. לא היה מסוגל. כשאמא לקחה אותם פעם למופע נחשים, היה הילד היחיד שלא ניגש אליהם. אחיו הקטנים מתחו יד נרגשת, ביקשו ממגדל הנחשים שיכרוך גוף ארוך, חלקלק סביב מרפק. הוא נסוג לפתח האולם, נגעל. מבוהל. וכלבים בכלל גרמו לליבו לפעום בקצב לא הגיוני.

בכל זאת היה צריך ללכת זקוף, לאט, לדלת של רגב ושות'. לא היה צריך להראות לציבי שהוא פוחד. אישה צריכה בעל אמיץ. זה חלק מעסקת החבילה של נישואין. הוא יציב, היא נשענת.

כשיצאו החוצה, השאירו מאחוריהם מאפרה משתעלת זוג, הציע לו הכלב הזדמנות נוספת. ארב לשניהם בעיקול שביל ורוד, נבח כאילו נתקע בריאותיו פקט שלם.

"ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו", ציטט בקול שניסה להיות אמיץ, בקע מגרוננו דקיק, קצת מצפצף. הלך. הכלב הלך אחריו. הלך מהר יותר. הכלב רץ. גם הוא. יצא פחדן. ילד קטן. לא הבין למה הכלב ממשיך איתם. הלכו על אספלט, התקרבו לשער הראשי של גבעת יואב. הכלב עדיין נבח במרץ, כשכש אומץ.

"צירלי! הביתה!" שאג המאבטח, הניף שתי אצבעות על הכלב. רק אז לילה על ארבע רגליים וזנב הסתובב, עזב.

(מתוך **מה שנכון נכון**)

כל הזכויות שמורות לדבורי רנד.

ראש פינה

אוקסימורון הוא מטבע לשון, ביטוי שנוצר מתרתי דסתר: שתי מילים שסותרות זו את זו ומייצרות ביחד מושג פרדוקסלי. דממה רועמת, למשל. (בקשה אישית, אל תשתמשי בביטוי הזה, בשום קטע ספרותי שלך. מוצה לחלוטין.)

לגופם של דברים, זה האתגר הנוכחי:

1. בחרי איבר, כל אחד מהרמ"ח בא בחשבון. אפילו הטחול.
2. הצמידי אליו מילה סותרת או קשורה לאיבר אחר. לדוגמה: **ראש פינה**. לדוגמה: **ידיים מתרוצצות**. לדוגמה: **לב חושב**. מותר ורצוי להמציא מושגים חדשים, כאלה שטרם נוסו עד היום על בני אדם:).
3. שלבי את האוקסימורון שלך בקטע ספרותי.

אם את מעוניינת בדוגמה - היא מחכה לך בדף הבא :

דוגמה:

מסתובבת בבית. גב שפוף, כל החוליות קמורות. כמו קערה הפוכה. ריקה. ככה מרגיש לה הגב עכשיו; ריק. נורא. גב רעב, זה מה שהיא סוחבת. ואף אחד לא מניח יד רכה בין השכמות. אף אחד לא מלטף, או אפילו חובט בה קלות, שתתיישר. זה לא בריא לגב להתקפל ככה. אף אחד לא מאיים בגיבנת, מזכיר למה כדאי לשמור על יציבה זקופה. אף אחד לא מדבר איתה בכלל. הולכת ממטבח למרפסת, מסלון לחדר, גב רעב אחריה. ואף אחד לא בא אחריהם. אף אחד לא מחבק. לא תהיה לה ברירה אלא להימרח על הקיר. להישען עליו, להתיישר. כואב לה הגב הרעב.